

A Törökbálinti Cantabile Kórus

Krakkóban

A Törökbálinti Cantabile Kórus 2014. április 25.-én Krakkóba utazott. Meghívást kaptak II. János Pál pápa szentté avatása tiszteletére rendezett ünnepségre. A jelentkező kórusok közül hangfelvétel alapján választották ki a törökbálinti vegyeskart, karnagya *Vékey Marianna*.

A Krakkó fő terén levő Mária Bazilikában a helybéli *Akademicki Chor Organummal* közösen, illetve felváltva énekelt a kórus az esti imádság utáni koncerten. Másnap a magyar kórus az Irgalmasság Bazilikában közreműködött a déli misén, ahol ezek hallgatták előadásukban J. S. Bach, C. Franck, Halmos műveit, zárásképpen Liszt Krisztus c. oratóriumából a Tu es Petrus részletet. A szentmise folyamán háromszor hangzott el a Cantabile neve, s minden alkalommal hatalmas tapsal köszönte meg a közönség a nagyszerű előadást.

Mindvégig *Vékey Marianna* dirigált, orgonán játszott e sorok írója,
Nagy Márta

Lengyelországban jártunk

A *Törökbálinti Cantabile Kórus* jelenleg legfiatalabb tagjaként vettem részt ezen a szenzációs utazáson. Április 25.-én, egy kifejezetten hűvös péntek hajnalon bőrröndök gurulásától, csomagok csörgésétől lett hangos a város, így könnyen odataláltam az egyik találkozóhelyhez, ahol a jól ismert kedves arcok álmatagon ácsorogtak. A busz lassan megérkezett, felcihelődtünk, majd irányt vettünk Budapest felé felvenni a maradék kórustagokat.

Az idő sajnos nem változott, ami az előrejelzések szerint várható volt. Az eső lába végig a fejünk felett lógott, de hát mit izguljunk, hiszen buszban ülünk (amit persze a busz hátsó fertályán észlelt vízszivárgások után már nem így gondoltunk).

Első úticélunk *Zakopane* volt, ahol a buszból kiszállva magyar szavak csapták meg a fülünket. Finom sajtokat és karamellát vásároltunk fillérekért (igazándiból forintokért, de lehetett euróval és zlotyival is fizetni). Itt szeretnek ám minket, magyarokat! Ez egy egészen új érzés, amit egyik külföldi tartózkodásom alatt sem éreztem még. A város maga csodálatos. Volt alkalmunk siklóvasúttal felmenni a Gubalówka hegy tetejére, ahonnan egész Zakopanét és a Magas-Tátrát is megcsodáltuk, saját idegenvezetőnk ízes, magyar előadásával fűszerezve. Néhányan utána megkóstoltuk a pirogot, én pedig egy tál gombalevest teszteltem, mert az idegenvezetőnk azt mondta, hogy a lengyel gombalevesben benne van az egész erdő. Igaza volt! Úgyhogy mindenkinek szívből ajánlom, akit Zakopanéba sodor a szél, hogy kóstoljon meg egy tál gombalevest.

Étkezésről szólva *Krakkóban* sem ért minket csalódás. Nem vagyok ízsakértő, sem mesterszakács, csak szeretem a jó ízű ételeket, és meg kell, hogy mondjam, nem túlzás mindenbe belefőzni a káposztát. A magyar, tradicionális gulyáslevesünkről kicsit eltérően vélekednek ugyan, de már az is megtisztelő, hogy próbálkoznak vele.

Krakkóba érkezvén megvacsoráztunk, majd elfoglaltuk szálláshelyünket a *Żaczek Hotel*ben. Másnap pazar reggelivel fogadtak bennünket! Nagyon korán keltünk, ugyanis első fellépésünk előtt egy sóbányába igyekeztünk, *Wieliczka*ba. 3 órás idegenvezetés után egy kicsit elfáradtunk, de az élmény minden fáradozást kárpótol. Még spontán flashmobot is tartottunk a sóbánya kápolnájában, ázsiai turisták nagy örömeire (youtube csatornán érdemes rákeresni), ezzel beénekelve az esti műsorrunkra.

Krakkó főterén a *Mária Bazilikában* a helyi *Organum kórossal* közösen tartottunk koncertet a II. János Pál pápa szenttéavatási ünnepségsorozat keretein belül. Nagy megtiszteltetés, hogy a neki felajánlott misén is énekelhettünk néhány művet. A mise utáni koncertünk nagyon jól sikerült; az ünnepséghez és a templom hatalmaságához méltó hangulatot teremtettünk. Az *Organum kórossal* közösen énekelni jó példája volt annak, hogy a zene szeretete minden embert egyenlővé tesz, minden embert összeköt, nem számít, melyik országból jöttünk.

Másnap reggel jó emlékekkel, áhitattal indultunk neki második koncerthelyszínünknek, mely az Isteni Irgamasság Bazilika volt. Már a buszban éreztem az izgatottságot, a várakozás örömét, s mikor megpillantottuk ezt a hatalmas épületet, nem utolsó sorban azt a többezres tömeget, mely körülölelte a Bazilikát, a szívem már a torkomban dobogott! Hatalmas megtiszteltetés, hogy fellépőként léphettünk be ebbe az óriási templomba, méghozzá nem mindennapi célból!

Egyik mise követte a másikat. Az, amelyiken énekelünk, fél 1-kor kezdődött. 4 művet énekelünk meghatározott időben. Bár nem értek lengyelül, karnagynőnk, *Vékey Marianna*, és kórusunk, a *Törökbálinti Cantabile Kórus* nevét többször is hallottam a mise alatt. Nem mindennapi az sem, hogy a mise végén több ezer lelkes hívő, lelkes zarándok megtapsolt bennünket. Sikerünk volt!

Mindannyian jó élményekkel tértünk haza másnap. Izgatottan várjuk legközelebbi koncertjeinket itthon is és külföldön is!

Kerezsi Anna Mária

